

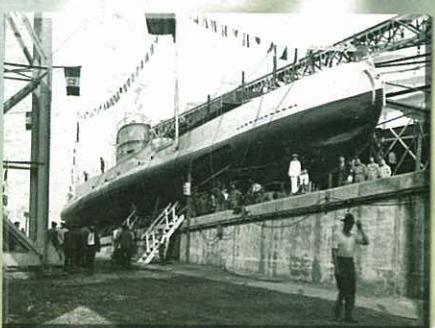

BLACKSEAFOR 2002

Jurnal de bord

**Ofițer de marină - observator ONU
MISIUNE DE PACE ÎN
CONGO - KINSHASA**

AŞA S-A NĂSCUT „DELFINUL”

A large, dramatic photograph of a female sailor in a dark blue naval uniform and a white officer's cap. She is looking directly at the camera with a serious expression. Her right hand is extended forward, pointing a silver revolver directly at the viewer. The background is a soft-focus green, suggesting an outdoor setting like a forest or a garden. The lighting is strong, creating highlights on her face and uniform.

**Marina
Română**

GRUPUL MASS-MEDIA

AL FORȚELOR NAVALE

Revista MARINA ROMÂNĂ

A fost înființată pe 15 iunie 1990. Încadrarea cu personal calificat a început în luna octombrie 1990, astfel încât primul număr a apărut pe 20 decembrie 1990, într-un tiraj de 2.000 de exemplare, toate fiind difuzate gratuit în unități militare. Începând de anul acesta revista face parte din Grupul Mass -Media și apare la două luni, într-o ținută grafică îmbunătățită, integral color, și se va adresa în continuare atât personalului din unitățile de

marină cât și publicului larg. Difuzarea se face în județele Constanța și Tulcea prin rețeaua CUGET LIBER și în unități militare.

Emisiunile radio-TV SCUTUL DOBROGEI

Prima redacție teritorială din subordinea Direcției Relații Publice, înființată în anul 1991 pentru crearea și menținerea imaginii publice a instituției militare în zona de sud-est a țării, își va continua activitatea în cadrul Grupului Mass-Media și va realiza o emisiune săptămânală de televiziune cu durata de 30 minute, difuzată pe postul local TV Neptun (vineri, 17.30-18.00) și o emisiune săptămânală radio cu durata de 20 minute difuzată pe postul Radio Constanța (vineri, 14.10-14.30).

O presă militară care să ne reprezinte

Un articol publicat în numărul 4 al revistei Marina Română provoacă reacții neașteptate și complet neadecvate, la două luni de la apariție. Textul incriminat nu este nicidcum un atac la imaginea Școlii Militare de Maștri a Forțelor Navale ci reflectarea „necosmetizată” a modului în care primele fete admise în această instituție au luat contact cu viața militară.

Căpitan-comandor Petrică Ivan

După aproape doisprezece ani de exercițiu democratic al presei, este din ce în ce mai greu de crezut că mai sunt conducători care continuă să considere că mijloacele de presă nu trebuie să prezinte decât rezultatele excelente obținute sau numai față frumoasă a existenței noastre militare.

Domnilor, eforturile pe care le depunem, în condiții nu tocmai fericite din punct de vedere financiar, pentru a reuși să ne atingem menirea noastră în sistem precum și cele pentru obținerea unei imagini dezirabile a instituției pe care o slujim nu trebuie să ne obosească în aşa fel încât să nu mai avem capacitatea de

a accepta un punct de vedere diferit de cel așteptat, sau care probabil din perspectiva domniilor voastre ar aduce prejudicii imaginii instituției din care faceți parte.

Din punctul de vedere al presei chiar mai dezarmantă devine situația atunci când timpul scurs de la apariția unui reportaj și până în momentul în care acesta reușește să stârnească nemulțumirea celor despre care a fost scris este de aproape două luni de zile (noi încă mai așteptăm dreptul la replică).

Indignarea nu este declanșată decât în momentul în care un redactor de la centru (o publicație militară centrală) caută să afle dacă cele prezentate de articol sunt reale.

Mai mult ca sigur că dacă vânătorul de senzațional nu și-ar fi aruncat privirea pe acel reportaj cei incriminați nu ar fi avut nici un motiv de indignare, pentru că nu l-ar fi citit, bazându-se pe conceptul că mijloacele de presă militare de armă au voie să vorbească numai despre adevărurile care convin.

Permanent revista noastră a avut în atenție prezentarea celor care se ocupă de pregătirea cadrelor militare ale Forțelor Navale și mai mult ca sigur că aspectele prezentate au contribuit la realizarea imaginii pozitive dorite și, dacă astăzi în cadrul acestei instituții sunt destul de multe fete, se datorează și publicitatea făcute de revista Marina Română.

Este inacceptabil ca un articol, chiar dacă nu se “încadrează” în ceea ce dumneavoastră numiți standarde dezirabile, să determine reacții atât de neașteptate: de la presiuni exercitate asupra celor intervievați cât și a celor care au realizat reportajul, până la limitarea accesului la informații al presei militare.

Dacă dorim o presă vie, o presă care să ne reprezinte, o presă a noastră, trebuie să acceptăm prezentarea noastră așa cum suntem nu cum ne-am dori să fim, atât cât suntem, nu cât ne-am dori să fim.

NOI, FEMEILE DIN FORȚELE NAVALE

Între speranță și deziluzie, între vis și realitate

Floare BRÂNZA

Înaintea examenelor de sfârșit de an am dorit să aflăm părerea celor 17 fete – elevi militari la Școala Militară „Maștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” – și a singurei studențe a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” în legătură cu modul în care a trecut primul an din viață lor în instituțiile militare de învățământ, să vedem dacă opțiunea pentru această formă de învățământ a fost

locmai de neglijat, în comparație cu cea ce le oferă, la ora actuală, învățământul de stat și o carieră în viață civilă. S-a adăugat și momentul veielor de marin (cu uniformă albă/albastră, marea și nașa) percepută din afară ca frumoasă și fără mari serviruri. Entuziasmul s-a estompătat, a ramas numai gândul că s-au obisnuit cu viața cauzon și că, probabil, aceeași situație se

**GRUPUL MASS-MEDIA
AL FORȚELOR NAVALE**

Redactor-șef:

Căpitan-comandor Petrică IVAN
e-mail: ivanpit2002@yahoo.com

MARINA ROMÂNĂ

Revistă fondată în 1990
editată de Statul Major
al Forțelor Navale

Redactori:

Maior Costel SUSANU
e-mail: costelsusanu@yahoo.com
Bogdan DINU
e-mail: redbogdan@yahoo.com

Tehnoredactor: Floare BRÂNZĂ

Fotoreporter: Valentina CIUCU

ADRESA REDACȚIEI:

Hotelul Militar Constanța
B-dul Mamaia Nr. 92
 0241-619 539 (redactor-șef)
 0241-615 700 int. 0172 (redacția)
 0241-619 539
e-mail: marina_romana@yahoo.com

NORME DE COLABORARE:

Cititorii pot trimite pe adresa redacției texte și fotografii care se încadrează în tematica revistei. Manuscrisele nu se înapoiază. Răspunderea juridică pentru conținutul articolelor aparține în exclusivitatea autorilor, conform art. 206 CP.

COPYRIGHT:

Este autorizată orice reproducere cu condiția specificării sursei.

DIFUZAREA:

Se difuzează în județele Constanța și Tulcea prin rețeaua Cuget Liber și în unități militare.

Se editează 6 numere pe an, cu apariție la două luni.

ISSN: 1222-9423

B-95002

Tehnoredactarea și tiparul:

SC INFCON SA

8700 Constanța
Aleea Prof. Murgoci Nr. 1
tel./fax: 0241 580 527
0241 585 627
e-mail: infcon@cta.ro

DTP: Leonard VIZIREANU

Coperta I: Studentă în anul I la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Coperta IV: Fanfara Forțelor Navale în concert la Brăila

Pret: 27.000 lei

Anul XIII Nr. 5 (90) 2002

SUMAR

ȘTIRI DIN FLOTĂ

4

REPORTAJ

BLACKSEAFOR 2002

Jurnal de bord

8

INTERVIU

130 de ani de învățământ superior de marină

„Doresc să imprim studenților noștri spiritul de luptător!”

Interviu cu domnul contraamiral de flotilă prof.univ.dr. Gheorghe Marin, comandanțul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

16

Marina Română nr. 5 (90) 2002

ALMA MATER
Sesiune în Japonia

18

**Școala Militară de Maiștri a
Forțelor Navale - 105 ani**

19

OBSERVATOR ONU
**Misiune de pace în Congo -
Kinshasa**

20

SIAJUL ISTORIEI
Aşa s-a născut „DELFINUL”

24

**RESPIRAȚIA SPIRITUALĂ
A MĂRII**
Troița marinilor

26

SEMNAL

28

m@rin@ online

29

ȘTIRI DIN FLOTĂ

BLACKSEAFOR LA CONSTANȚA

Navele care anul acesta au compus Grupul de Cooperare Navală din

BLACKSEA PARTNERSHIP 2002

În perioada 9-15 septembrie 2002 corvena CAm. Horia Macellariu (265), comandanță de căpitan-comandorul Adrian Lepădatu, a participat la aplicația BLACKSEA PARTNERSHIP 2002. Organizat anual de Forțele Navale ale Turciei, exercițiul se desfășoară în apele teritoriale proprii și în apele internaționale din sudul Mării Negre cu participarea navelor tuturor țărilor riverane. S-au desfășurat exerciții antisubmarin, de căutare și salvare pe mare, de impunere a embargoului dar și trageri reale cu artilleria de la bord asupra unei ținte navale, simulând respingerea atacului navelor rapide de

Marea Neagră – BLACKSEAFOR – au făcut o escală în portul Constanța, în perioada 21-24 august. S-au desfășurat antrenamente cu navele în staționare precum și un exercițiu de

tip PASSEX la care a participat și remorcherul maritim salvator GROZAVUL. Forțele Navale ale României au participat la activare cu dragorul maritim Locotenent DIMITRIE NICOLESCU (29). S-au mai aflat în portul Constanța dragorul maritim SHKVAL (Bulgaria), vedeta de patrulare KUTAISI (Georgia), vânătorul de mine ZHELEZNYAKOV (Federația Rusă), vânătorul de mine ERDEMELI (Turcia) și nava de comandament SLAVUTICH (Ucraina). Comandanțul BLACKSEAFOR de anul acesta, comandorul Igor Tenukh din Marina Militară a Ucrainei, a susținut o conferință de presă iar populația a avut posibilitatea să viziteze navele. (C.S.)

suprafață. Programul a inclus escale în porturile Istanbul și Eregli. Corveta CAm. Horia Macellariu este la a doua participare la acest exercițiu, după cea de anul trecut, în „top“ aflându-se însă corvena CAm. Eustațiu Sebastian (264) cu patru prezente (1996, 1997, 1999, 2000), urmată de corveta Amiral Petre Bărbuneanu (260), în 1998.
(Comandor Ion Stan)

Căpitan-comandor Adrian Lepădatu

LIVEX 2002

Corveta Amiral Petre Bărbuneanu (260) a participat la aplicația bilaterală româno-bulgară LIVEX 2002, în zilele de 3 și 4 septembrie 2002. Desfășurată în apele teritoriale ale Bulgariei și în cele internaționale din vestul Mării Negre, aplicația a cuprins, în principal, exerciții de căutare și detecție a submarinelor. Deși tehnica de la bordul navei este îmbătrânită s-a reușit totuși descoperirea submarinului de la o distanță relativ mare, nava depășindu-și astfel vechiul record stabilit cu câțiva ani în urmă. Corveta s-a aflat sub comanda căpitan-comandorului Sorin Coadă, șeful marsșalui fiind căpitan-comandorul Alexandru Naghel. (Comandor Ion Stan)

ȘTIRI DIN FLOTĂ

COOPERARE NAVALĂ ROMÂNO-POLONEZĂ

Viceamiralul Corneliu Rudencu, șeful Statului Major al Forțelor Navale, a efectuat în perioada 27-29 august 2002 o vizită oficială în Polonia, la Gdynia, având drept scop dezvoltarea relațiilor de colaborare dintre cele două marine militare. Programul vizitei a inclus întâlniri cu viceamiralul Ryszard Lukasik, șeful Statului Major al Forțelor Navale poloneze, vizitarea Academiei Navale, Flotilei 3 Nave de luptă și a Brigăzii de Aviație Navală. (B.D.)

APLICAȚIA LITORAL 2002

În perioada 30 septembrie - 5 octombrie 2002 s-a desfășurat aplicația tactică cu trupe LITORAL 2002, sub conducerea Comandamentului 9 Operațional Dobrogea. Desfășurată pe mare, fluviu și uscat, aplicația a avut drept temă "Pregătirea și ducerea operației întrunite de apărare împotriva agresiunii aero-terestre și navale", fiind implicate unități din Flota Maritimă, Flotila Fluvială, Brigada Mecanizată "Vasile Lupu", Centrul de Scafandri, Centrul Radioelectronic și Observare, Batalionul de Infanterie Marină. Obiectivul urmărit a fost

perfectionarea deprinderilor comandanților, șefilor de state-majore și compartimentelor în conducerea forțelor din subordine, aplicarea formelor, principiilor și metodelor de

pregătire și ducere a luptei pe mare, la litoral, deltă și fluviu în condiții apropiate câmpului de luptă. (V.I.C.)

REUNIUNE SEEBRIG LA MAMAIA

Hotelul „Savoy” din Stațiunea Mamaia a găzduit în perioada 3-5 septembrie Reuniunea Comitetului Director politico-militar al Forțelor Multinaționale de Pace din sud-estul Europei, a cărui președinție a fost preluată anul trecut, pentru o perioadă de

2 ani, de țara noastră. La această reuniune a fost făcut un bilanț al primului an de conducere românească, subliniindu-se realizările și inițiativele propuse în această perioadă. S-a subliniat necesitatea dinamizării proceselor în plan politic și militar, concretizate prin operaționalizarea Brigăzii multinaționale SEEBRIG și trecerea efectivă la

implementarea acestui sistem. Mutarea Comandamentului Brigăzii multinaționale la Constanța, va reprezenta prima găzduire a unei structuri de conducere multinaționale pe teritoriul României, și va da posibilitatea țării noastre de a demonstra că peste câțiva ani această structură se va putea transforma într-un Comandament NATO. (V.I.C.)

DECORAREA DRAPELULUI DE LUPTĂ

Drapelul de luptă al Centrului 243 Radioelectronic și Observare "Callatis", unitate de elită a Armatei României, a fost decorat în ziua de 14 august. Prin Decret președintelui, unității i s-a conferit Ordinul național pentru merit, în grad de cavaler. (F.B.)

BAZA 1 MARITIMĂ

Ceremonialul de înființare a Bazei 1 Maritime s-a desfășurat pe data de 20 septembrie, dată la care comandorul Petrică Stoica a fost numit în funcția de comandant. Această mare unitate, subordonată Statului Major al Forțelor Navale, are misiuni logistice – depozitare, aprovizionare și mențenanță – pentru unitățile de nave. (F.B.)

Comandor
Petrică STOICA

TRECERE ÎN REZERVĂ

Prin Decret Președintelui, pe data de 1 septembrie 2002, domnului comandor inginer **Constantin RUSU** i s-a acordat gradul de contraamiral de flotilă și a trecut în rezervă cu noul grad. (F.B.)

Contraamiral de flotilă
Constantin RUSU

ZIUA SCAFANDRULUI

La Centrul de Scafandri Constanța s-a sărbătorit pe 1 octombrie Ziua Scafandrului Român precum și 26 de ani de la înființarea unității. Sărbătoarea a fost onorată de prezența șefului Statului Major General și a întregii conduceri a Statului Major al Forțelor Navale. Generalul Mihail Popescu a ținut să-i felicite pe scafandrii militari pentru „meseria grea, dar frumoasă” și a ținut să îi asigure că „acordă o mare atenție și o importanță deosebită componentei subacvatice a Forțelor Navale.” (V.I.C.)

COMISIA PENTRU APĂRARE LA CONSTANȚA

Comisia pentru Apărare, Ordine Publică și Siguranță Națională a Senatului României, a efectuat o vizită în județul Constanța în zilele de 17 și 18 septembrie 2002. La discuțiile care au avut loc la Prefectura Constanța cu reprezentanții instituțiilor cu responsabilități în domeniul, din partea Forțelor Navale a participat contraamiralul Ion Vochițu, locuitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale. Locuitorul comandanțului garnizoanei Constanța, comandorul Dan Leahu, a prezentat comisiei un raport în vederea soluționării în comun a problemelor din domeniul

apărării, ordinii publice și siguranței naționale în situații excepționale precum și a unor probleme de natură

socială, respectiv rezolvarea, fie ea și parțială a cererilor de locuințe pentru cadrele militare. (V.I.C.)

CAMPIONATUL MONDIAL MILITAR DE VOLEI

La Constanța s-a desfășurat, în perioada 20 septembrie – 1 octombrie 2002, a 24-a ediție a Campionatului Mondial Militar de Volei, organizat sub egida Consiliului Internațional al Sporturilor Militare, cu sprijinul Ministerului Apărării Naționale și a D.J.T.S. Constanța. La start s-au aliniat 4 echipe feminine (Olanda, Italia, Statele Unite și Canada). La masculin au participat 16 echipe: Belgia, Brazilia, Bulgaria, Canada, Coreea, Germania, Grecia, Olanda, Pakistan, România, Statele Unite, Turcia (exclusă din competiție pentru că a refuzat să dispute meciul cu selecționata Ciprului,

datorită unei decizii politice), China, Congo (venită mai târziu, cu un număr insuficient de jucători și conform regulamentului, exclusă din competiție, desfășurând doar jocuri amicale), Venezuela și Cipru. Clasamentul final la feminin a fost următorul: locul I, Olanda, locul II Italia iar locul III Statele Unite. La masculin, primul loc pe podium a fost ocupat de Germania, urmată de Coreea și Grecia. Coreea a fost considerată de participanți cea mai bună echipă, singurul meci pierdut fiind cel din finală. Echipa României s-a clasat abia pe locul 10, spre deosebire de anul trecut când a terminat pe locul 5. (V.I.C.)

CURSUL JOINT - FORȚELE NAVALE

În perioada 23-27 septembrie 2002 la Constanța s-a desfășurat Cursul de pregătire întrunită a ofițerilor cu funcții de conducere din cele trei categorii de forțe armate, Joint-Forțele Navale. Cursul a urmărit familiarizarea ofițerilor din Forțele Terestre și din Forțele Aeriene cu structura și misiunile Forțelor Navale precum și cu metodele de cooperare. Programul cursanților a inclus vizite în portul militar Constanța, la Centrul de Scafandri, Baza Navală Mangalia și la Flotila Fluvială de la Brăila. Una din concluziile participanților a fost aceea că, pe viitor, ar fi utilă și benefică includerea în programul cursului și a

unei ieșiri pe mare, la bordul unei nave a Forțelor Navale, pentru a

vedea „pe viu“ cum se instruiesc și acționează marinarii militari. (V.I.C.)

BLACKSEAFOR 2002

JURNAL DE BORD

Dragorul Maritim Lt. DIMITRIE NICOLESCU, navă aparținând Forțelor Navale Române, a participat în perioada 4-28 august 2002 la activarea BLACKSEAFOR.

BLACKSEAFOR 2002 este a doua activare a unei forțe navale multinaționale, cu participarea țărilor riverane Mării Negre, inițiativă a Comitetului Comandanților Marinelor Militare din Marea Neagră, act semnat la Istanbul, la 2 aprilie 2002.

Programul activării a cuprins perioade de instrucție pe mare și în porturi, ziua și noaptea, în scopul realizării interoperabilității forțelor participante, precum și vizite în porturile Sevastopol – Ucraina, Istanbul – Turcia, Varna – Bulgaria și Constanța.

4 august 08.40: "La posturile de manevră!... Pupa liberă!... Vira ancora!" Nava se desprinde de cheu cu destinația Sevastopol. Părinți, soții și copii, prietene, buni amici își iau bun rămas de la cei dragi, plecați acum în misiune de reprezentare a Forțelor Navale Române.

10.00. Suntem ieșiti din apele teritoriale având cap compas Sevastopol. Am lăsat Constanța în siajul navei și am strunit caii putere la 10 noduri. Ordinele curg ritmic, sacadat, precise. 75 de oameni rezonând în aceeași lungime de undă cu cel ce le poartă destinele în mână pentru următoarele 24 de zile: comandanțul navei. Oameni și tehnică contopiți într-un tot unitar, hotărâți, pe drum înainte.

19.45. Asternem distanță între noi și țărmul romanesc oră după oră. La îngemănarea zilei ce se duce cu noaptea care vine suntem trecuți de meridianul 31 de grade. Nava își urmează drumul ei către Sevastopol, înconjurate de o imensitate de apă, cercetată cu de-amănuntul de stații de radiolocație ale navei.

22.10. La puțin timp după ce navigatorul anunță depășirea meridianului de 32 de grade, brusc, marea se zburlește. Un vânt rece, dinspre nord, lovește nava la travers - babord, zgâltăind-o. Ofițerul secund dă ordine în consecință: uși, porți etanșe, tambuchiuri, hublouri se închid sec, ermetic. Șeful de echipaj verifică etanșeitatea acestora. S-a întărit vegheia pe nava. Ofițerul de cart cere rapoartele șefilor de compartimente. *Bibani*, cu vocea sigură, anunță că motoarele, *inima* navei, funcționează în parametri. De sub punte, din sala mașini, aj.mec-ul întărește spusele șefului său: "Domnule comandant, merge mașina... merge marina! Nu sunt probleme sub punctul". Începe ploaia.

5 august, după miezul nopții. Brusc ploaia încetează, dar furtuna crește în intensitate. Intrăm într-o zonă unde... unde se face lumină! La babord și tribord fulgere din ce în ce mai dese ne luminează calea. Comandanțul ordonă mărirea turărilor la motoare; viteza navei crește cu 3 noduri. NICOLESCU intră hotărât în val, orientându-se în drum general 80 de grade. „*Tintă navală în relevment provă babord 20 de grade, distanță 35 de cabluri. Tinta trece dreapta!*”! Din comanda de marș se zărește, la marginea orizontului, silueta unei nave tăindu-ne drumul prin prova. Imaginea țintei în flash-urile furtunii este o imagine rară până și pentru „cărăușii” mărilor.

Vânătorul de mine oceanic ZHELEZNYAKOV (Federatia Rusă)

05.00. Suntem la limita apelor teritoriale ale Ucrainei. Aproape de crepuscul de dimineață, undeva în zare se conturează linia coastei. Observatorul raportează ținte navale la linia orizontului. Sunt celelalte nave participante la exercițiu: KUTAISI (navă de patrulare) – Georgia, SHKVAL (dragor maritim) – Bulgaria, ERDEMLI (vânător de mine) – TURCIA.

08.40. Remorcherul UKARS a adus la bord ofițerul de legătură ucrainean, cel ce va fi ambarcat la bordul navei până la sfârșitul misiunii.

09.30. În acordurile fanfarei Flotei Maritime a Ucrainei nava a acostat în dana militară destinată grupării BLACKSEAFOR. SLAVUTICH (nava de comandanță) – Ucraina și ZHELEZNYAKOV (vânător de mine) – Rusia, ne așteptau la dană.

10.00. Are loc prima întâlnire a comandanțului navei cu oficialitățile ale Marinei ucrainene. Se pun la punct detaliile activităților ce se vor desfășura în perioada 5-12 august, programarea atelierelor de lucru pe diverse domenii (comunicații, luptă împotriva aviației, navelor de suprafață și submarinelor,

pregătire marinărească, activități sociale și sportive).

18.00. Prima serie de marinari pleacă în învoire. Trebuie traversat pe malul celălalt, în Sevastopol străvechi, cel cu clădiri datând de mai bine de două secole.

6-7 august. Activități de pregătire pentru ceremonialul de activare a BLACKSEAFOR, ateliere de lucru pe tematici ale exercițiului, învoiri, activități sportive.

8 august 08.00. Navele îmbracă haine de sărbătoare: sunt arborate Mareale Pavoaz, pavilionul Ucrainei și al BLACKSEAFOR.

10.00. Ceremonialul de schimbare a comenzi BLACKSEAFOR, cu participarea reprezentanților șefilor statelor majore ale marinelor militare din Bulgaria, Georgia, România, Federatia Rusă, Turcia și Ucraina. Din partea Statului Major al Forțelor Navale a participat Comandanțul Flotei Maritime, contraamiral de flotilă Constantin Nasuia.

Zilele trec și cu regretul părăsirii Sevastopolului așteptăm parcurgerea fazei următoare a exercițiului – ce se va desfășura în perioada 12-16 august, finalizat cu intrarea în portul Tuzla, în

Vânătorul de mine ERDEMLI (Turcia)

apropierea Istanbulului, port în Marea Marmara. Lăsa-vom blondele ucrainence cu ochii verzi pentru cadânele malului asiatic al Bosforului!

12 august, 06.30. Sonerile sparg liniștea unei dimineti însorite. "Pregătiți nava pentru marș!". Comandanții serviciilor de luptă raportează prezența militarilor la posturi.

07.30. ZHELEZNYAKOV, nava din tribordul lui NICOLESCU, pleacă de la ancoră conform planului. Echipajul, la front în bordul babord, salută echipajul navei rusești aflat în manevră.

07.40. "Mola pupa! Vira ancora! Manevra pupa ieșiți baloanele în pupa-tribord!" NICOLESCU se rupe de la mal sub acțiunea cabestanului ce recuperează lanțul ancorei din tribord. Celelalte nave aflate pe punctul de a începe manevra de plecare ne salută conform tradiției.

09.00. La punctul de raliere al formației, undeva la nord-vest de intrarea în Sevastopol, navele se așează în formație: CHERKASY și ZHELEZNYAKOV, cu drăgile la apă, deschid drumul convoiului. Este un exercițiu tipic de convoiere sub dragă, conform manualelor de tip EXTAC.

10.30. La aproape o oră și jumătate de navigație în formație strânsă, s-a anunțat terminarea etapei de antrenament la vest de Sevastopol și luarea drumului general sud, spre coasta Turciei, mai devreme decât era planificat, din cauza unui aviz de furtună.

12.15. Într-adevăr, marea s-a zburlit repejor. Valuri din prova-babord fac nava să danseze... 15-20 de grade, o mișcare combinată ruliu-tangaj.

16.50. Navele, în formație OCTOPUS cu drum general sud. KUTAISI, cu probleme la motoare, anunță că nu este în măsură să facă traversada. Comandantul grupării, comandorul Igor Tenuch, îl desemnează pe ZHELEZNYAKOV să însotească nava

Vedeta de patrulare KUTAISI (Georgia)

georgiană în portul Sevastopol. Ne vom întâlni cu georgienii la Constanța, pe 21 august.

23.55. Se schimbă carturile. Acum, după altă regulă: cei care pot să reziste (citește fără rău de mare). Nu-i de râs! Este important să ai oameni cu capacitate de rezistență la efort prelungit, antrenați, dar - important pentru cei aflați la nave - și fără rău de mare.

13 august, peste noapte. Greu, greu de tot trec minutele de întuneric. Nu ne rămâne decât să numărăm "ciocanele" de apă care lovesc nava dinspre prova. Unu, doi, trei... apoi înclinări între 15-25 de grade. La un moment dat – când prova urcă pe val – ai impresia că se oprește înaintarea navei prin apă. Urmează prăbușirea în gaura ce se cască de după val. Nu, nu-i chiar aşa mare; trei-patru metri. La intervale regulate se trimit rapoarte la nava comandant.

13 august, în zori de zi. Se disting siluetele celorlalte trei nave. SLAVUTICH, cu pescaj de 7,20 m, nu are probleme cu valurile și nici cu vântul ce bate în rafale. ERDEMELI, SHKVAL și NICOLESCU, navigă în volte, adoptând o alură potrivită pentru siguranță a echipajului și a navei.

10.00. Vântul a scăzut în intensitate. Au rămas valurile lungi, cu orientări oarecum ciudate, care ne fac uneori surpriza de a vedea acul inclinometrului aproape de 40 de grade. Imagine mirifică.

Bună de generic de emisiune – păcat că nu o putem filma – cu valul care, spart de prova navei, stopește comanda, ba mai mult, spală gabierii observatorilor.

10.45. Deoarece condițiile de navigație au devenit mai bune, SLAVUTICH ordonă reluarea exercițiilor. Formații și evoluții, exerciții de comunicații conform replanificării făcute de statul major al grupării. "Costelu" - ofiterul român din statul major al grupării, aflat în cart la SLAVUTICH, ne comunică schimbările din plan.

14.40. "Comanda, sunt etalonul. Coasta Turciei la orizont!". După încă un ceas schimbăm de drum, la 235 de grade, având acum un drum paralel cu coasta și cu valul, oarecum din pupă. Mult mai bine; putem să servim masa de prânz în condiții satisfăcătoare.

17.30. ZHELEZNYAKOV raliază formația. A raportat că nava georgiană, KUTAISI, se află în siguranță în Sevastopol.

19.40. Eregli se conturează în imaginea radarului. Un port mic, dar bine amenajat, străjuit de înălțimi care-l protejează împotriva vânturilor din trei direcții: nord, est și sud.

22.10. NICOLESCU ancorează pe un fund de 58 de metri, la 12 cabluri de coasta. Echipajul, adunat la prova, raportează comandanțului problemele apărute la tehnică și instalații. Una ceva mai urgentă, la cabestanele ancorelor, impune intervenția unei echipe de remediere a defecțiunii. "Buharu", având un deget „copt” de un abces rebel, dă indicații de pe margine. Nu...nu poate să stea alături. Parcă celălalt nu strângă îndeauns nu-știu-ce piuliță...

14 august, 07.00. O zi plină. Ieșim la exerciții, în raionul stabilit, la nord-est de Eregli. SLAVUTICH rămâne la ancoră

Nava de comandament SLAVUTICH (Ucraina)

pentru remedierea defecțiunii tehnice. ERDEMLI conduce cele mai multe dintre exerciții; pe ale lui KUTAISI le-a condus NICOLESCU. Spre seară primim aprobarea de a intra în port. Ajunși la cheu, chiar de se însereză, echipajul trece la curătenia navei. A doua zi, zi de mare sărbătoare pentru Marina română, nava trebuie să fie curată, pregătită să celebreze această sărbătoare. Se aprinde Pavoazul electric. Bozo, Pote și-i lor tovarăși s-au întrecut pe ei însăși: NICOLESCU are arborate patru ramuri cu becuri, fiind pe departe cea mai luminată navă din grupare.

15 august, Ziua Marinei Române

07.45. Echipajului, adunat la pupa navei, i se comunică programul zilei. Este zi festivă; Nava este în straie de sărbătoare cu Marele Pavoaz pregătit pentru a fi arborat. Brusc, o ploaie torrentială strică ceremonialul. Abia de se putea observa bastonul prova, aşa de deasă era perdeaua de apă! Adunați pe culoarul din bordul babord, ascultăm mesajul transmis de Comandantul Flotei Maritime cu ocazia Zilei Marinei, prezentat de comandantul marșului.

08.10. Muzica românească la catarg mixată de "Bole-Obelix" ne face să ne simțim mândri, aici, departe de casă, că suntem români. Rând pe rând, echipajul navei este felicitat de către comanda BLACKSEAFOR, comandanții navelor ERDEMLI, ZHELEZNYAKOV și SHKVAL.

15–18 august. Zile de pregătire, deja intrate în rutina activităților desfășurate de-a lungul activării BLACKSEAFOR. Exerciții de comunicații, de vitalitate, schimburi de experiență între echipaže.

19 august, 07.30. Așteptăm nerăbdători semnalul de plecare. Una după alta, SHKVAL, ERDEMLI, NICOLESCU, ZHELEZNYAKOV și SLAVUTICH părăsesc Eregli cu destinația rada portului Burgas, loc unde SHKVAL

trebuie să facă reaprovisionarea cu combustibil și alimente.

09.00–20.00. Exercițiile au decurs conform planului: căutare și salvare pe mare a unui om căzut la apă (la care a participat și fregata cu elicopter la bord YAVUZ), unde NICOLESCU a recuperat OSCAR-ul, formații și evoluții, exerciții de comunicații, acordarea ajutorului unei nave aflate în pericol.

20.00. Odată cu lăsarea serii marea se zburăște iar. SLAVUTICH ordonă o formăție OCTOPUS largită, cu drum general 280. OCTOPUS-screen, specialistul, a marcat poziția navelor pe planșeta de navigație.

21.30. La o analiză atentă a situației ofițerul de cart raportează că, din cauza derivei, drumul grupării duce la sud de Burgas cu 20–22 Mm. Luăm legătura cu ofițerul de cart din Statul major al grupării și îi propunem schimbarea cursului de la 280 la 315 grade – noul curs asigurând o alură mult mai potrivită deplasării în

siguranță a navelor – SHKVAL, ERDEMLI și NICOLESCU, nave cu pescaj sub 3 m, care tineau cam greu la acest drum.

22.10. SLAVUTICH anunță schimbarea drumului grupării: 315. Bună treabă! Așa navigăm în condiții mai... omenești: 10–15 grade bandă este un lucru care ne-a intrat, deja, în obișnuință. Numai că peste noapte, două evenimente ne vor rămâne în amintire: după mai bine de o oră și jumătate de la schimbarea drumului, un val... ciudat ne-a împins acul inclinometrului pentru prima oară la 45 de grade. Ce s-a întâmplat apoi? Cei care au fost aruncați din cușete s-au adunat de pe unde ajunsese; nava a părăsit din toate încheieturile. Zgomote seci ale obiectelor căzute sau care s-au izbit de pereti. S-a făcut un control amănumit al compartimentelor; s-a efectuat prezența militilor pe navă; s-au adunat cioburile de la vesela spartă... și înapoi la treabă. Al doilea val a lovit la puțin timp după ceasul al doilea din *cartul cainelui* (00.00–04.00): înălțimea valului a fost de 9–10 m. Aceasta a lovit nava din tribord, acoperind-o pentru câteva secunde cu apă. Mărimea acestuia a făcut ca apa să pătrundă pe hubourile nestrânse cu cheia de pe puntea de comandă, udând și observatorul de pe puntea "etalon" (puntea cea mai înaltă, aflată la 9 m deasupra liniei de plutire). O zgâltăială pe cinsti! NICOLESCU a ieșit bine și din această încercare.

20 august. Zorii zilei ne-au găsit în apropierea coastei bulgare, la Burgas. Aici, în rada portului, la adăpost de vântul din nord-nord-est, au avut câteva clipe de răgaz. SHKVAL și-a făcut plinul cu combustibil și alimente.

16.00. Am primit ordinul de plecare de la ancoră. Următoarea etapă a marșului prevede exerciții de comunicații, formații și evoluții pe ruta Burgas – Cap Caliacra, unde urma să ancorăm peste noapte.

Dragorul maritim SHKVAL (Bulgaria)

*Locotenent-comandor
Cristian Lișman „asediat”
de jurnaliști la bordul
navei SLAVUTICH după
conferința de presă.*

21 august, 01.30. SLAVUTICH dă ordinul de marș. Navele iau drum general nord, în formăție de marș de șir simplă. "Poate să fie și vânt și val... puțin contează! Tot ajunge-vom noi acasă!" spune Buharu, creând o atmosferă de optimism pe puntea de comandă.

07.30. Gruparea BLACKSEAFOR în drum general nord, cu viteza de 10 noduri, intră în apele teritoriale ale României. Undeva spre est, spre marginea orizontului, Divizionul de Corvete se află în misiune.

08.50. Ajungem să vedem geamandura de sud a zonei de separare a traficului. Gata! Vom fi la mal în mai puțin

de un ceas. Telefoanele celulare își reiau "bâzâitul". Se comunică cu cei de acasă. Comandanțul navei așteaptă să fie anunțat că Maria... a venit pe lume. Numai că micuța Maria l-a așteptat pe tata să se întoarcă acasă!

10.15–11.30. Rând pe rând, SLAVUTICH, NICOLESCU, ERDEMLİ, ZHELEZNYAKOV și SHKVAL acostează la Dana militară a portului Constanța. Aflăm că georgienii (KUTAISI) se află la mai puțin de 10 Mm de intrarea în port. Ne bucură prezența lor aici, în felul acesta gruparea fiind reunită. Navele trec la pregătire în vederea primirii vizitei populației civile; se spală punțile, se

furbisează alămurile, se întind tendaleții. Vizita la Șeful Statului Major al Forțelor Navale, urmată de vizita oficialităților orașului, conferință de presă organizată la nava comandanțul a grupării, vizita orașului și a obiectivelor turistice – asigură o primă zi încărcată la escala grupării BLACKSEAFOR.

22–24 august. Au fost zile de pregătire la mal. S-au desfășurat exerciții de vitalitate, comunicații, activități sportive, vizite la Muzeul Marinei Române și în Stațiunea Mamaia. Oaspeții noștri au apreciat modul de organizare și desfășurare a activităților pe timpul staționării grupării BLACKSEAFOR la Constanța.

24 august 07.30. "La posturile de manevră!". Navele, în formăție completă, cu drum general est, părăsesc Constanța îndreptându-se către raionul de desfășurare al exercițiilor planificate.

09.00–10.30. În apele teritoriale naționale se desfășoară un exercițiu de acordarea asistenței unei nave aflate în pericol. ZHELEZNYAKOV joacă rolul navei cu probleme tehnice și avarii la bord. Remorcherul GROZAVUL este nava românească participantă la exercițiu.

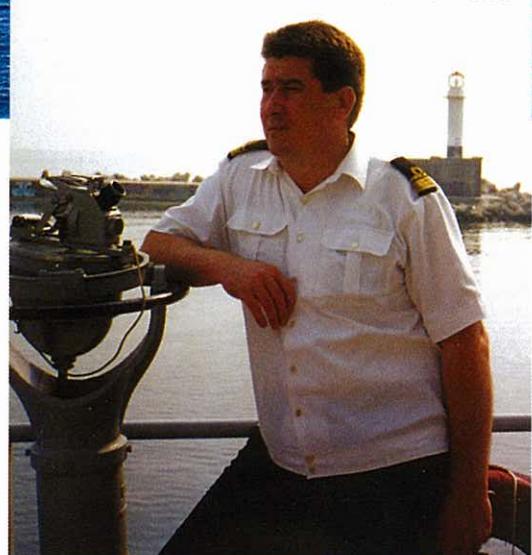
10.30–20.00. Exerciții intrate în rutină: comunicații, formații și evoluții, reaprovizionare (transfer de materiale ușoare) pe mare. Este rândul lui SHKVAL să facă echipă cu NICOLESCU.

20.00. SLAVUTICH preia comanda tactică și ordonă formăția de marș OCTOPUS. Gruparea BLACKSEAFOR, în drum general sud, cu viteza de 10 noduri.

Locotenent-comandor Marian SĂVULESCU

moment de bun rămas. A fost... s-a dus... acum la treabă! NICOLESCU, cu motoarele turate, se aşterne pe drumul către casă.

19.30. Am ajuns în capul molului, lângă "MĂRĂŞEŞTI".

A fost o vară lungă pentru toți. Iar această perioadă de instrucție pe mare nu s-a terminat. Alte misiuni sunt anunțate și se desfășura în această toamnă, aici, în Marea Neagră. Cu mai multă experiență internațională, mândri că am reprezentat Marina Română cu succes într-o misiune importantă, privim cu mai multă îndrăzneală la timpurile ce vor să vină!

Marea... da, marea este așa de liniștită de nu-ți vine să crezi că în urmă cu 12 zile tot aici, în Marea Noastră, navele au trecut printr-o furtună cum rar îți e dat să întâlnești. Peste noapte, în "cartul câinelui", la provocarea ofițerului cu operațiile de la ERDEMELI, un joc "de-a război naval" a avut loc între ERDEMELI, SHKVAL și NICOLESCU. Paganel și Bibanul au dus la bun sfârșit confruntarea cu colegii de dincolo de întuneric.

25 august, 07.00. Varna abia se zărește... orașul învăluit de pâclă, străjuit de înălțimi îndrăznețe – mai ales spre sud. Intrarea durează un pic mai mult, poate și din cauza manevrelor "în scurt" pe care trebuie să le faci după dublarea digului de apărare al portului. Gruparea BLACKSEAFOR este acostată la dana pasageri a portului. Fanfară, ceremonial, oficialitate, "Bine ati venit!".

25-27 august. Zile de bilanț ale activității aflate aproape de sfârșit. S-au spus lucrurilor pe nume (limba engleză trebuie cunoscută de către toți participanții, procedurile de operare cu documentele de conducere, lucru în echipă) – din dorință manifestă de a avea o bază de discuții pentru următoarele activități ale grupării. NICOLESCU a fost apreciat cu calificativ maxim de către comandanțul grupării BLACKSEAFOR, contraamiralul Igor Tenuch (avansat în grad pe timpul desfășurării exercițiului, mai precis, pe 24 august 2002, cu ocazia zilei Ucrainei).

26 august. A fost marcat de o "seară românească" organizată la bordul navei. Am cimentat, astfel, legături de prietenie între participanții la misiune.

28 august, 08.00. Ne rupem repede de cheu... ultima trecere în revistă se apropie. SLAVUTICH, pentru ultima oară, dă comenzile de luare a formației de către navele grupării.

11.00. Salutul marinăresc este început de ZHELEZNYAKOV. Valurile se sparg de proba acestuia, iar la pupa acestea se ridică la aproape 2 metri. La catargul lui NICOLESCU se aud acordurile unei melodii rusești aflate în vogă: "Nas ne dagoniat". Rușii aud și răspund cu un sunet lung de sirenă. Una după alta trec, pe lângă SLAVUTICH, ERDEMELI, NICOLESCU, SHKVAL, KUTAISI. Scurt, tare scurt a fost acest

Legendă:

Comandanțul marșului: căpitan-comandor Vergil MORARU • Comandanțul navei: locotenent-comandor ing. Cristian LIȘMAN • „Costelu”: locotenent-comandor Constantin SAVU • Ofițerul secund: căpitan ing. Ion TATARICI • „Paganel”: locotenent ing. Alexandru-Adrian GOBJILĂ • „Bibanul”: aspirant ing. Eugen Victor PETREACĂ • „Octopus-screen”: locotenent ing. Sorin CUCU • Ofițerul de legătură (UKR): căpitan-locotenent Andrei TARASOV (Andrușca) • șeful de echipaj: maistru militar cls I Ion ROȘU • „aj-mec-ul”: maistru militar cls II-a Cătălin ROTARIU • „Buharul”: maistru militar cls II-a Valentin MITRAN • „Bole-Obelix”: maistru militar cls III-a Marian BOLEAC • „Bozo”: caporal Viorel BOZOANCA • „observator”: caporal Gabriel RADU

Marina Română

Dragorul Maritim
Slt. ALEXANDRU AXENTE (30)

ONOARE SI

200

100

130 DE ANI DE ÎNVĂȚAMÂNT SUPERIOR DE MARINĂ

Prin Decizia ministerială nr.15 din 17 noiembrie 1872 autoritățile vremii hotărău constituirea, la Galați, a primei instituții de învățământ a Marinei Militare, Școala Flotilei. Timp de 130 de ani – indiferent de denumirea pe care a purtat-o, Școala Navală, Institutul de Marină sau Academia Navală „Mircea cel Bătrân” - instituția a reprezentat principalul cadru de pregătire a ofițerilor pentru Marina Română. A

fost, încă de la înființare, și a rămas, o instituție de interes național vital, o școală națională de marină, o „pepinieră” de specialiști extrem de necesari. Moștenitoarea și beneficiara acestor tradiții, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” rămâne și în prezent, în contextul profundelor transformări din învățământul militar superior, o instituție capabilă să se compare, ca eficiență și ținută, cu oricare instituție similară din lume.

„DORESC SĂ IMPRIM STUDENȚILOR NOȘTRI SPIRITUL DE LUPTĂTORI!“

Interviu cu domnul contraamiral de flotilă prof.univ.dr. Gheorghe Marin comandantul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“

- Domnule contraamiral de flotilă, anul acesta, pe 17 noiembrie, se împlinesc 130 de ani de când există învățământ superior de marină în România. Pentru o națiune maritimă – și încă mai avem cîteva elemente care ne îndreptătesc să ne socotim astfel – această cifră este semnificativă?

- Dacă facem o incursiune în istorie vom putea observa că înființarea Școlii Flotilei a avut loc la 13 ani după Unirea Principatelor, perioadă care a fost caracterizată de reforme profunde la nivel social, politic și militar. Noul stat își căuta propria identitate, prin formarea și consolidarea instituțiilor fundamentale, care trebuiau alimentate cu cadre provenite din școli proprii și nu doar din străinătate. Așa se face că doar în câțiva ani au luat ființă școli militare pentru principalele categorii de forțe armate, printre care și prima instituție de învățământ superior de marină. Ca să vă răspund la întrebare, cred că vârsta instituției este în concordanță cu vârsta statului modern român.

- Orice aniversare presupune și ideea de bilanț, fie el și parțial. Care credeți că sunt cele mai importante realizări ale instituției din ultimii ani? Ce ați dorit și nu s-a putut concretiza?

- Nu cred că se poate face o ierarhie a realizărilor, ca și a neîmplinirilor, dar voi încerca să le enumăr, într-o ordine oarecum aleatorie. În primul rând, păstrarea identității instituției, pentru care ne zbatem în fiecare moment. În condițiile unei reforme complexe a învățământului militar, asigurarea funcționării instituției este dezideratul principal în jurul căruia gravitează toate celelalte realizări. Apoi,

crearea unui corp de cadre tânăr și valoros, la nivelul cerințelor unui învățământ modern și în concordanță cu legislația în vigoare. Transformări profunde în baza materială a instituției și introducerea acesteia în circuitul internațional prin organizarea unor manifestări de mare prestigiu cum au fost „Odiseea 2001” și Campionatul Mondial Militar de Volei. Un aspect foarte important este crearea unei baze practice extrem de solidă pentru învățământ, prin repunerea în funcțiune a navelor școală „Mircea” și „Albatros”. Toate aceste realizări sunt asemenea unui bulgăre de zăpadă care, suntem siguri, va deveni din ce în ce mai mare și mai puternic.

Îmi doresc din suflet să imprim studenților noștri spiritul de luptători, fără de care este foarte greu să răzbești în lumea de astăzi. Acest lucru nu l-am putut realiza pe deplin. Doresc ca instituția noastră să stea în fața oricărei evaluări cu fruntea sus, prin îndeplinirea cu succes

a tuturor cerințelor înscrise în normativele de acreditare. Doresc să revitalizez activitatea de cercetare științifică a studenților și cadrelor didactice, în folosul instituției și pentru sporirea prestigiului ei. În sfârșit, doresc ca Academia Navală „Mircea cel Bătrân” să devină instituție organizatoare de doctorat.

- Sunteți mulțumit de actuala structură a Academiei Navale? Cum vedeti viitorul?

- Structura Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” trebuie să răspundă cerințelor Legii Învățământului, pe de o parte, dar și necesităților de restructurare și reformă a învățământului militar. Fără îndoială că actuala structură răspunde acestor deziderate. Calitatea și viabilitatea ei se vor vedea prin rezultatele muncii noastre, care sunt absolvenții, și prin aprecierile pe care academia le va obține la evaluările comisiilor specializate.

- Credeți în necesitatea existenței unei singure instituții de învățământ superior de marină? Se va putea realiza acest lucru din nou în România?

- Ani de-a rândul învățământul superior de marină a fost plasat într-o structură unică, pentru militari și civili. Rezultatele au fost foarte bune, iar nivelul de instrucție și educație a fost confirmat de valoarea celor care au brâzdat măriile și oceanele lumii cu tricolorul la catarg. Astăzi, oameni cu tâmpla albă, cu o experiență de invidiat, se apleacă cu dragoste asupra școlii care i-a format și îi poartă un profund respect. Este cea mai clară dovadă că această instituție și-a făcut datoria. Obligația noastră este să îi educăm pe tineri în același spirit, să-i învățăm să-și iubească meseria și să o practice cu pasiune și pricepere și atunci

ALMA MATER

ei vor manifesta aceeași dragoste față de școala lor. Iar observatorii neutri vor putea să tragă singuri concluzia în ceea ce privește cea mai bună cale de urmat. În ce ne privește, nouă nu ne este frică de concurență, atunci când ea este loială, iar aprecierile să fac numai pe bază de rezultate.

- În final, vă rog să detaliați programul manifestărilor care vor avea loc cu ocazia acestei aniversări.

- Uriașele dimensiuni ale tabloului de dăruire, sacrificiu, muncă și abnegație ale mililor de dascăli și tineri care s-au pregătit

în aspira dar frumoasa profesie de marină vor fi evocate într-o sărbătoare de spirit a Întregii Armate și Marinei Române. Programul manifestărilor se va derula pe o perioadă de o săptămână, începând cu 11 noiembrie, și va cuprinde manifestări științifice și culturale cum sunt: sesiunile de Comunicări științifice, cu participare internațională, ale cadrelor didactice și studenților, Conferința Națională de Termo-Tehnică, reuniunea Consorțiului Învățământului Militar Superior, un ceremonial militar și religios, manifestări sportive, expoziții și vizite.

Acum, la ceas aniversar, Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, cu structura sa actuală, dovedește că învățământul de marină, în decursul celor 130 de ani de existență, a fost mereu util, are un sens aparte, iar prestigiul pe care l-a obținut, prin eforturi mari, nu poate fi stirbit. El înobilează învățământul militar și învățământul superior național. Ne dorim ca acest eveniment să reprezinte pentru instituția noastră un nou început în devenirea sa istorică.

Bogdan DINU

● Crucisatorul italian Vittorio Veneto a făcut o escală în portul Constanța, în perioada 12-15 august. Vizita a făcut parte din programul marșului de instrucție pe care elevii Școlii de Maiștri a Marinei Militare italiene l-au executat și care a mai inclus escale la Split, Beirut, Varna, Cadiz, Lisabona, Funchal (insula Madeira) și Tunis. Marșul a avut două etape distincte, fiecare cu durata de cinci săptămâni, în fiecare serie fiind ambarcați aproximativ 120 de elevi. Pentru prima dată în istoria Marinei Militare au fost ambarcate și 47 de femei-cadeti ai Școlii de Maiștri din Taranto. Comandanțul marșului a fost contraamiralul Tomaso Angelini, comandanțul școlii, care a oferit un stilet, în cadrul unei ceremonii, celui mai merituos student al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, aspirant Răzvan Crințea. Comandanțul navei Vittorio Veneto (care pe perioada verii servește ca navă-școală pentru marșurile de instrucție ale elevilor de la Academia Navală și Școala de Maiștri) este comandorul Giovanni Gumiero. Pe 15 august un pluton de cadeti a reprezentat Marina Militară italiană la festivitățile organizate cu prilejul Zilei Marinei. (B.D.)

● Pe data de 1 octombrie la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, în prezența șefului Statului Major General, generalul Mihail Popescu și a șefului Statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul Corneliu Rudencu, a avut loc festivitatea deschiderii anului universitar 2002-2003. Anul acesta, la Facultatea de Marină Militară au fost ocupate toate cele 50 de locuri (34 de locuri la specializarea Navigație, Hidrografie și Echipamente Navale, dintre care 5 fete și 16 locuri la specializarea Electromecanică navală, un singur loc fiind ocupat de o fată). La Facultatea de Marină Civilă cele 115 locuri de la învățământul de lungă durată, cursuri de zi, au fost suplimentate cu încă 40 (20 la Navigație și transport maritim, 10 la Electromecanică navală și 10 la Exploatari portuare). Printre cei 155 de studenți din anul I se numără și 32 de fete. Si la învățământul de lungă durată cu frecvență redusă au fost suplimentate locurile la toate specializările, numărul final ajungând la 150, față de cele 85 inițiale.(B.D.)

● În ziua de 7 septembrie 2002, în aula „Amiral Petre Bărbuneanu” a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, promoția 1957 a aniversat 45 de ani de la absolvire. Comandorul (r) ing. Cornelius Enăchescu - „tata mare” cum l-au numit cu dragoste studenții – a strigat catalogul, bucuria revederii fiind umbrată de amintirea celor dispăruti prea devreme. Printre profesorii de atunci, acum pensionari ca și foștii studenți, care au onorat sărbătoarea s-au numărat comandorul (r) Mihail Chirita (88 de ani, decanul de vîrstă al celor prezenți), contraamiralul (r) Raymond Stănescu, comandorii (r) N. Pătrășcoiu și Doru Ionescu, clc. Gheorghe Ionescu și alții. Sărbătoarea a continuat și a doua zi când, pe o mare calmă, însotiti de familii, au ieșit în larg la bordul navei-școală Mircea. (V.I.C.)

SESIUNE ÎN JAPONIA

Cristian LUTĂS

După o perioadă de 3 luni de cursuri universitare, o lună de antrenament de armă și, bineînțeles, după doar 3 săptămâni de vacanță cursurile s-au reluat și la Academia Națională de Apărare din Japonia. Nu după mult timp a trebuit să dăm și examenele. Cu două luni în urmă am dat niște parțiale și volumul materiei s-a micșorat considerabil, însă tot a fost nevoie de un studiu aprofundat al materiei, japoneza nefiind o limbă cu ajutorul căreia să poți memora pagini întregi de carte. Să pe lângă aceasta sesiunea nu a durat decât 8 zile. Timp în care am dat examene la aproximativ 10 materii. Un alt lucru destul de neplăcut a fost și faptul că nu avem seminare (cel puțin până acum nu am avut), cei care au întrebări trebuie să se ducă la biroul profesorului.

Având colegi și prieteni la Academia Navală de la Annapolis din SUA, m-am interesat cum e sistemul educațional și la americani. Iată ce am primit de la Andrei Mititelu și Alexe Călărașu. Multe asemănări sunt cu sistemul educațional japonez, dar și deosebiri. De exemplu, seminariile la ei durează doar 5-10 minute, în schimb profesorii sunt la dispoziția studenților după cursuri pentru întrebări suplimentare. Studentul, în limita bunului simț, îl poate chema pe profesor chiar și în propria cameră la ore destul de avansate, de exemplu 22.00. În cazul în care la o materie nu reușești să leai punctajul necesar ca să treci, mai ai o șansă pe timpul verii, materia de pe un semestru comprimându-se atunci în 3-6 săptămâni. Examenele se dau din 6 în 6 săptămâni plus examenele de sfârșit de an plus teste pe parcursul semestrului atunci când consideră profesorul.

La Academia Națională de Apărare din Japonia se urmează cam aceeași regulă, însă intervalul între examene este mai mare (2 sesiuni principale și

Foto Bogdan DINU

2 parțiale plus mici teste din când în când la unele materii). Profesorii americanii ca și cei japonezi de altfel nu predau o materie foarte grea în ansamblu (gen matematici superioare), însă o aprofundează și o detaliază până la cele mai mici amănunte. De asemenea temele și

însărcinările sunt destul de numeroase, la ambele Academii, ceea ce nu lasă prea mult timp studenților.

Desigur, în timpul examenelor viața de interior devine mai ușoară pentru a permite studenților să-și însușească cunoștințele cât mai bine.

În perioada 19-24 septembrie 2002, campusul Universității „Ovidius“ a găzduit prima ediție a Salonului Național de Carte „Ovidius“ Constanța. Au participat cu standuri de carte aproape 50 de edituri prestigioase, printre care s-au numărat Editura Humanitas, Nemira, Medicală, Europolis, Ex Ponto, Academie de Studii Economice București, Universității Dunării de Jos Galați sau Editura Muzeului Literaturii Române. De asemenea, au fost prezente în cadrul Salonului și o serie de edituri internaționale cum ar fi Arnold Publishers, Blackwell Science, Books Unlimited, Cambridge University Press, Oxford University Press sau Instituto Cervantes. Printre cele mai vizitate standuri ale manifestării s-a numărat și cel al Editurii Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“ cu un bogat material publicistic, în majoritate cărți de specialitate. Printre atâțea edituri de primă mărime, standul a beneficiat de o prezentare aparte, o notă distinctă în cadrul Salonului, confirmând încă o dată tradiția participării la astfel de manifestări de anvergură. (B.D.)

ȘCOALA MILITARĂ DE MAIȘTRI A FORTELOR NAVALE

Anul de învățământ 2002-2003 a fost deschis la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ioan Murgescu” pe data de 16 septembrie. Cu aprobatia ministrului apărării naționale, cifra de școlarizare pentru anul I a fost suplimentată

cu un loc pentru fiul eroului căzut în Revoluție, maiorul (post mortem) Vasile Carp. De menționat faptul că elevii anului I (33 de băieți și 8 fete) au trebuit să facă față la admitere unei concurențe de 3,5 candidați pe un loc. Spre deosebire de anii precedenți, anul

acesta toți noii elevi sunt proveniți din filiera directă și vor absolvii după numai 2 ani, față de 3 ai promoțiilor anterioare. Astfel, în vara anului 2004 vor exista două promoții, atât cei admisi anul acesta cât și cei care sunt acum în anul II de studii. (V.I.C.)

Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale a sărbătorit, pe data de 8 octombrie 2002, 105 ani de existență. La aniversarea centenarării instituției militare de învățământ, pe bâncile căreia s-au format mii de maiștri militari de marină, au participat locuitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul Ion Vochițu, foști comandanți ai școlii, membri ai Ligii Maiștrilor Militari de Marină, invitați și reprezentanți ai presei locale. Indiferent de recentele modificări, care țin de durata anilor de studiu sau de cifra de școlarizare, maistrul militar de marină va rămâne și în continuare – aşa cum a fost încă de la înființarea școlii – principalul specialist de la bordul navelor Forțelor Navale. (V.I.C.)

Începând cu data de 15 septembrie, comandorul Virgil ASOFIE a fost numit la comanda Școlii Militare de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ioan Murgescu”. Ceremonialul de predare-primire a funcției de comandant și a Drapelului de Luptă între fostul comandant al instituției, comandorul Petrică Stoica și actualul comandant, a avut loc odată cu festivitatea deschiderii noului an de învățământ pe 16 septembrie. (V.I.C.)

Vă invităm să împărtășești experiența deosebită a căpitan-comandorului Dorin Mara, trăită în calitate de observator ONU în Congo. Un ofițer de marină a fost martor, timp de un an de zile la eforturile internaționale care se fac pentru restabilirea păcii în regiune. Căpitan-comandorul Dorin Mara este profesor universitar în cadrul catedrei de Marină din Academia de Înalte Studii Militare.

MISIUNE DE PACE ÎN CONGO KINSHASA

Căpitan-comandor
prof.univ.dr. **Dorin MARA**

Starea de necesitate

Din anul 1999 România participă cu ofițeri, în calitate de observatori militari, la misiunea de menținere a păcii din Republica Democratică Congo (MONUC), sub conducerea Organizației Națiunilor Unite, cu scopul de a contribui la instaurarea păcii și la prevenirea unui dezastru umanitar de proporții.

Republica Democratică Congo (fostul Zair) a fost răvășită de conflicte interetnice sângeroase și război civil din 1994, iar din anul 1998 a devenit teatrul unui război regional care a implicat, direct sau indirect, majoritatea statelor din Africa subsahariană. Drept consecință, inițial, valurile de refugiați au inundat Rwanda și Burundi. Guvernul fostului președinte Mobutu a fost înălțat de la putere de rebeliunea condusă de Laurent Kabila în anul 1997; regimul său s-a confruntat, din 1998, cu rebelii susținuți de Uganda și

Rwanda. Amenintat cu prăbușirea, guvernul de la Kinshasa a fost sprijinit cu trupe din Zimbabwe, Angola, Namibia, Ciad și Sudan. Un acord de încetare a focului a fost semnat la 10 iulie 1999, dar luptele au continuat. După assassinarea lui Laurent Kabila, în ianuarie 2000, fiul său Joseph Kabila, a fost numit șef al statului. Situația s-a complicat datorită faptului că aproape toate părțile în conflict se confruntă cu propriile rebeliuni, unii dintre aliați se luptă și între ei (Rwanda cu Uganda), iar în unele țări vecine (República Centrafricană și Congo Brazaville) au avut loc recent tentative de lovitură de stat violente. Toate aceste conflicte au antrenat refugierea unor grupuri etnice în teritorii considerate mai sigure, de teama masacrelor și a abuzurilor, astfel că populații întregi migrează dintr-o țară în alta în căutarea unui loc mai sigur.

Pe acest fond, pe baza a numeroase rezoluții ale Adunării Generale și ale Consiliului de Securitate al ONU, părțile în conflict au căzut de acord să înceteze ostilitățile și să treacă la negocieri sub auspicii internaționale.

Acordul de încetare a focului

După multe discuții și intervenții, precum și datorită unei stagnări cauzate de epuizarea generală a potențialului de ofensivă, care nu lăsa speranțe de victorie vreunei părți, liderii principalelor șase țări implicate în conflict (R.D.Congo, Zambia, Namibia, Angola, Rwanda și Uganda) au semnat la 10 iulie 1999, la Lusaka, un acord de încetare a focului, în absența grupărilor rebele congoleze. Acordul, semnat la inițiativa Organizației Unității Africane, a avut la bază mai multe rezoluții ale consiliului de Securitate al ONU, care au trasat cadrul de implementare, obiectivele și mandatul misiunii ONU în R.D.Congo. Practic, acordul a prevăzut încetarea focului și a stabilit modalitățile de implementare a acestuia, lăsând detalii stabilirii păcii pentru alte acorduri prevăzute a fi negociate și semnate ulterior.

Acordul prevedea: • încetarea tuturor ostilităților și dezangajarea forțelor militare

OBSERVATOR ONU

în termen de 24 de ore • încetarea violențelor contra populației civile, concomitent cu facilitarea livrărilor de ajutor umanitar prin deschiderea de coridoare destinate special • înființarea unei comisii militare mixte (JMC) compuse din căte doi reprezentanți aparținând fiecărei părți beligerante, sub președinția unei persoane neutre numite de Organizația Unității Africane, care să supravegheze aplicarea acordului până la desfășurarea forțelor de menținere a păcii • desfășurarea unei forțe de menținere a păcii de către ONU, în măsură să asigure implementarea păcii • dezarmarea milițiilor și grupurilor înarmate • reconcilierea națională, sub autoritatea unui facilitator neutru ales în termen de 15 zile, acceptat de toate părțile în conflict și pe bază de negocieri, practic un dialog care să aibă ca finalitate, printre altele, organizarea de alegeri democratice.

Acordul de încetare a focului prevedea detensionarea situației, în mod treptat, stabilind ca obiective dezirabile: încetarea focului, dezangajarea, eliberarea ostaticilor și schimbul prizonierilor de război, retragerea ordonată a tuturor forțelor străine, inițierea dialogului național și a reconciliierii, restabilirea administrației statale pe tot teritoriul R.D.Congo, dezarmarea grupurilor înarmate, formarea armatei naționale, redesfășurarea forțelor părților pe noi poziții defensive, normalizarea și securizarea situației de-a lungul frontierelor între R.D.Congo și vecinii săi.

Acest acord s-a lovit de la început de mari greutăți. O parte a forțelor rebele nesemnatate au aderat doar după ce au ocupat noi teritorii și după eliminarea lui Laurent Kabilă, dezangajarea a fost parțial formală, eliberarea ostaticilor a avut un caracter simbolic, părțile nerecunoscând că dețin ostatici, mulți dintre ei fiind deja execuți, forțele străine au rămas practic pe loc, prizonierii de război au fost adesea „convertiți”, înrolarea cu forță – inclusiv a copiilor – a continuat, debutul dialogului a fost mult tergiversat (a început practic în 2002). Restabilirea administrației statale a rămas între paginile acordului până astăzi, armata națională se află la stadiul de deziderat, dezarmarea,

Republica Democratică CONGO (fostul Zair)

Localizare - stat în centrul Africii în bazinul fluviului Congo/Zair; **Populație** - 36 672 000 loc. (16 loc/km²); **Suprafață** - 2 345 409 km²; **Capitală** - Kinshasa; **Organizare administrativă** - 10 regiuni și capitală; **Limba oficială** - franceza; **Culte** - catolicism 48%, protestantism 29%, animism, islamism; **Clima** - ecuatorială și subecuatorială (pădurile umede tropicale acoperă 3/4 din teritoriu); **Orașe principale** - Lubumbashi (543 mil loc.), Mbuji-Mayi (423 mil loc., Kananga (290 mil loc.), Kisangani (282 mil loc.).

Călători pe râul IKELEMBBA

Autorul împreună cu un soldat copil la Imese, pe râul Ubangi (octombrie 2001)

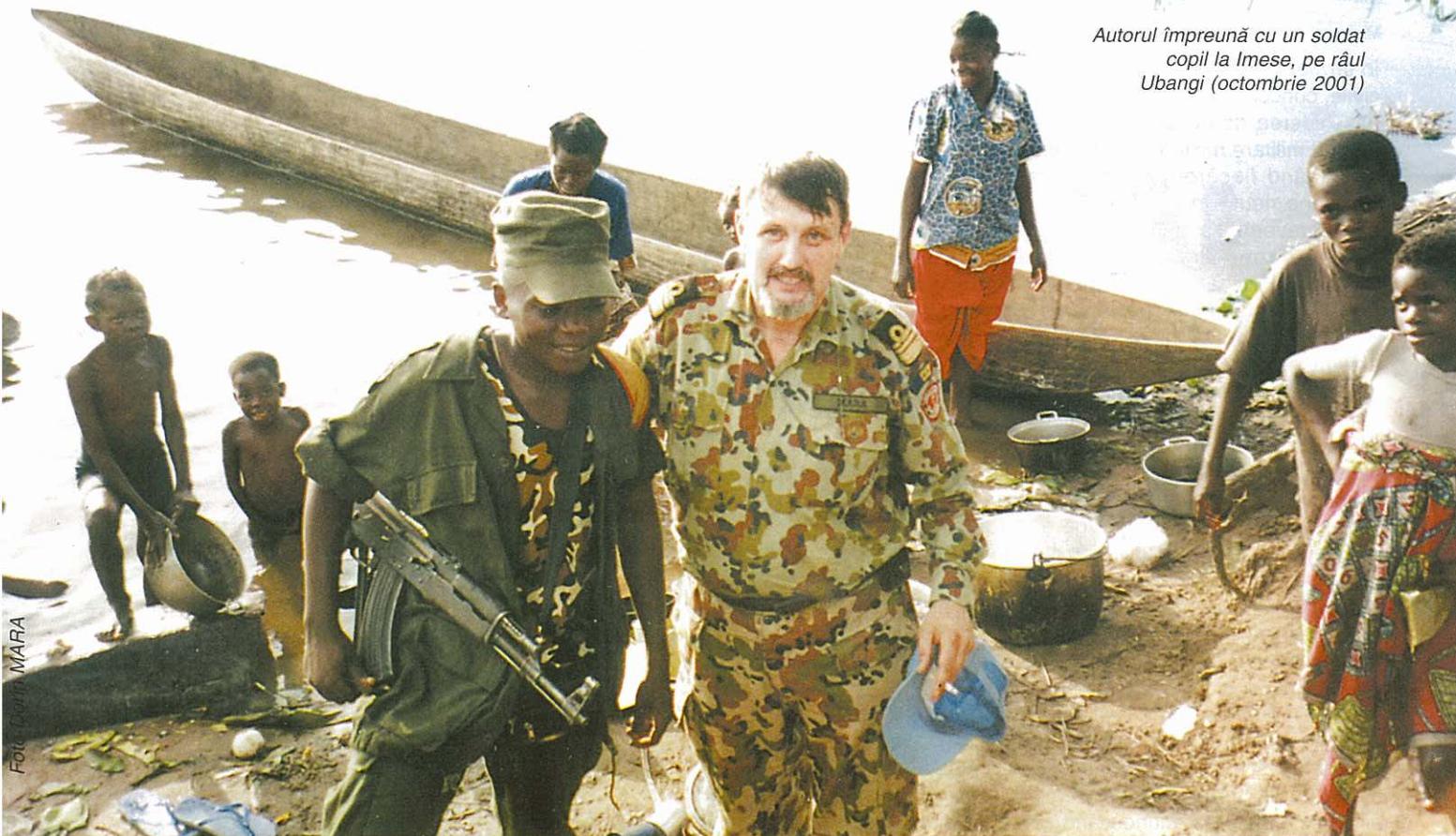

Foto Dorin MARA

nesemnificativă, a avut un caracter sporadic, ocuparea noilor poziții defensive este declarativă datorită recurgerei la săretlicuri de genul transformării formale a forțelor regulate în poliție rămasă pe loc în teritoriul ocupat, iar securizarea frontierelor aparține unui viitor îndepărtat. Hărțuirea civililor și încălcările drepturilor omului au continuat iar luările de ostatici din rândul activiștilor organizațiilor umanitare sau civilor au rămas acțiuni curente, soldate adesea cu victime. Luptele au continuat, în special în partea

de nord-est și centrală, iar violările încetării focului, numeroase, au degenerat uneori în lupte grele sau în masacre. Situația umanitară dezastroasă s-a ameliorat pe alocuri, unii refugiați revenind la casele lor, pregătiți însă să fugă din nou.

Mandatul MONUC

Mandatul MONUC (misiunea ONU în Congo), instituit în baza Capitolului VII a Cartei Națiunilor Unite, cuprinde

executarea a numeroase activități, în cooperare cu comisia militară mixtă a părților în conflict:

- monitorizarea implementării Acordului de Încetare a focului și investigarea violării acestuia
- stabilirea și menținerea legăturii continue cu toate forțele militare ale părților
- dezvoltarea planului de acțiune pentru implementarea acordului de încetare a focului, cu o atenție sporită pe obiectivele cheie care sunt colectarea și verificarea informațiilor militare furnizate de părți, sprijinirea încetării ostilităților,

Portul Bosomba
(mai 2001)

OBSERVATOR ONU

dezangajarea și redesfășurarea forțelor, o cuprinzătoare dezarmare, demobilizare, reasezare și reintegrare a tuturor membrilor grupurilor înarmate și retragerea în ordine a tuturor trupelor străine • obținerea eliberării prizonierilor de război și persoanelor ținute în captivitate, menținând cooperarea cu agențiile umanitare • supervizarea și verificarea dezangajării și redesfășurării forțelor părților în conflict • monitorizarea prevederilor Acordului privind aprovizionarea cu armament și muniții, în limita capacitateilor sale • facilitarea asistenței umanitare și monitorizarea respectării drepturilor omului, cu o atenție deosebită către grupurile vulnerabile, inclusiv femeile, copiii și copiii-soldați demobilizați, în strânsă colaborare cu alte agenții ONU sau organizații nonguvernamentale • cooperarea strânsă

Pweto - teren greu accesibil

cu Facilitatorul Dialogului Național, furnizându-i acestuia asistență tehnică și coordonând alte agenții ONU în acest demers • desfășurare de experți în deminare și inițierea unui plan de urgență în domeniul acțiunilor de deminare.

Mandatul original, revizuit și aprobat în februarie 2001, constă în desfășurarea a 550 de observatori, 400 de patrule fluviale și 2000 de militari pentru paza infrastructurii și bunurilor MONUC, împreună cu civili necesari sprijinului de comandament, pentru drepturile omului, informații publice, protecția copilului, medical și administrativ. În februarie 2001 se aflau în R.D.Congo, din partea MONUC, 183 de observatori militari, 24 de militari pentru pază și 358 de civili, angajați

Pweto - urme ale războiului, colană de vehicule abandonată de zimbabweni la trecerea peste râul Luvua

internaționali și civili locali, din peste 60 de țări. Mandatul se reinnoiește la fiecare 6 luni, ocazie cu care este și finanțat. În perioada iulie 2000-iunie 2001 au fost alocați 141,3 milioane de dolari. În final, mandatul prevede desfășurarea a 8-10000 de militari pentru dezarmarea grupurilor rebele necontrolate,

Analiza încălcării
acordului de încetare
a focului

nesemnatatea a Acordului de la Lusaka, și peste 40 de posturi de observatori (Team Site). Concepția de operații a MONUC prevede aplicarea mandatului în cinci etape (faze). (va urma)

Recruți cîntând. Likbanda (august 2001)

Experiment italian pe bani românești

AŞA S-A NĂSCUT "DELFINUL"

Locotenent-comandor Marian MOŞNEAGU

Deși ideea achiziționării unui submarin datează încă din anul 1912, "actul de naștere" al primului submarin românesc s-a semnat în urma licitației din anul 1925. În baza referatului Ministrului de Război nr. 15214 din 1 decembrie 1926 și a Jurnalului Consiliului de Miniștri nr. 3641 din 4 decembrie, la 7 decembrie 1926 Ministerul de Război a semnat cu Casa Quarnaro din Fiume (întreprindere particulară) contractul prin care comanda construirea unui submarin de circa 650 tone deplasament de suprafață (tip german). Termenul de predare a fost fixat la 24 luni de la semnarea contractului, adică 7 decembrie 1928. În noiembrie 1926 se încheiaște un alt contract cu Șantierul Pattison din Napoli pentru construcția a două contratorpiloare iar în martie 1927, cu aceeași Casa Quarnaro din Fiume, pentru construcția unei nave bază de submarine, viitoarea "CONSTANȚA", cu un deplasament de 2000 tone.

În urma scrisorii lui Urbano Urbani, reprezentantul șantierului în București, la 21 decembrie 1926 Inspectoratul Marinei, cu nr. 15515, a dat dispoziții de plată Băncii Naționale de Credit Fiume pentru prima rată contractuală, reprezentând 25 % din valoarea contractului, pe numele Casei Quarnaro, în schimbul poliței de asigurare.

La 1 iulie 1927 au fost trimiși la Fiume pentru supravegherea lucrărilor căpitan-comandorul Gheorghe Koslinski și maistrul stagiar Arghiriade, cărora li s-au

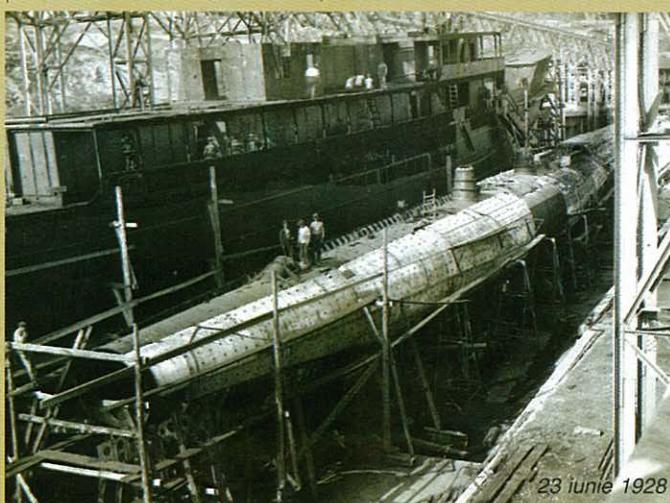
alăturat ulterior locotenentul mecanic Anton Petrescu, maistrul mecanic Cristescu și alții. Concomitent, căpitanul Dobrescu, locotenentul Victor Voinescu și maistrii Gheorghe Zavelas și Constantin Oncescu au fost trimiși pentru a efectua un stagiu pe submarinele italiene, până la data de 10 martie 1928.

Montarea pe cală a submarinului a început la 30 august 1927. Primele discuții au apărut în legătură cu solicitarea Inspectoratului Marinei de a înlocui torpila de 6,5 m cu cea de 7,7 m, modificările instalația periscoapelor propuse de comisia de supraveghere și nepotrivirile ale caracteristicilor materialului motoarelor Krupp. La 3 ianuarie 1928, aceeași comisie de supraveghere a refuzat 40 tuburi de diverse dimensiuni pentru serviciile de drenaj, asietă și golirea balasturilor care prezintă corozioni, precum și postamentele capacelor interioare ale ecluzelor. Nefiind confectionate din material nou, ecluzele

pentru scafandri au fost și ele refuzate. La 10 mai 1928, comisia de supraveghere a comunicat șantierului faptul că Ministerul de Război a aprobat prelungirea termenului de livrare a submarinului cu trei luni și jumătate.

La 5 octombrie 1928, comisia a atenționat Casa constructoare asupra întârzierilor înregistrate, submarin nefiind încă supus la probele hidraulice pe cală. Aceste probe s-au executat în luna noiembrie, în general cu rezultate nesatisfăcătoare.

Pe 21 martie 1929, după demiterea directorului Dussici și prezentarea noului director al

santierului, generalul de geniu naval Bozoni, comisia a reclamat faptul că a expirat termenul de prelungire acordat, astfel încât vor fi aplicate penalitățile prevăzute de art. 4 din Caietul de sarcini. La rândul său, santierul a invocat dreptul la o prelungire de 218 zile din cauza întârzierilor Marinei în chestiunea tuburilor lans-torpile, a aparatelor de semnalizare submarină și a motoarelor electrice auxiliare. În final, a fost aprobată o prelungire totală de șase luni și jumătate, urmând ca termenul de predare să expire la 20 iunie 1929. Evident, termenul de predare nu a fost respectat nici de această dată, săntierul pretinzând că are dreptul în total la 1072 zile.

La 22 iunie 1930, la Fiume a avut loc, în sfârșit, lansarea submarinului care a intrat în port cu mijloace proprii (propulsie electrică). În aceste condiții, săntierul a solicitat rata a patra dar la 5 iulie, din imprudența personalului italian, în tubăria de ventilație a bateriei de acumulatori s-a produs o explozie care a impus înlocuirea bateriei. La 2 octombrie submarinul a fost scos pe doc pentru corecție. Peripetiile însă nu s-au încheiat aici. Cu ocazia unei ieșiri din port, la 24 octombrie, din cauza unei manevre greșite, submarinul a suferit o avarie la pupa care a necesitat înlocuirea etamboului și a axelor cârmelor orizontale, operațiune care a fost efectuată în luna ianuarie 1931. Noul termen de predare negociat cu săntierul constructor a devenit 20 martie 1931. După trei luni de la termenul scadent, Ministerul avea dreptul fie să acorde săntierului noi prelungiri, cu o penalitate de 5.000 lire pe zi, fie să rezilze contractul.

După o ieșire în mare de opt ore pentru testarea motoarelor Diesel, la sfârșitul lunii decembrie 1930 comisia română a raportat Institutului de Geniu Naval că majoritatea caracteristicilor tehnico-tactice ale submarinului sunt diferite de cele contractuale, săntierul refuzând să ofere vreo explicație. Submarinul era cu doi metri și jumătate mai lung și cu aproximativ 100 de tone mai mare. De asemenea, coeficientul de flotabilitate era sub cel contractual. Între 3-5 ianuarie 1931, săntierul a efectuat o încercare de lansare cu un model de torpilă cu tubul inferior din babord, dar rezultatul a fost dezastroso. Submarinul a fost urcat pe doc pentru remedierea avariilor.

În luna martie s-au executat două ieșiri în mare pentru probe ale motoarelor electrice de propulsie, busolei giroscopice, compensarea busolei magnetice și ancorare pe un fund de 50 metri, prilej cu care a pierdut ancorea și lanțul. Cu prilejul unei imersiuni statice s-a constatat un excedent de circa 20 tone greutate, drept pentru care partea română a solicitat modificările de rigoare. Mai mult, chemat la București, directorul săntierului, generalul de geniu naval (r) Bozoni a fost atenționat că întrucât nu va putea livra submarinul la 20 iunie, Ministerul intenționează să rezilze contractul. După îndelungi negocieri, părțile au ajuns la următorul acord : cu titlu de *gratia*, ultimul termen pentru prezentarea navei la recepție să fie 1 octombrie 1931, astfel încât submarinul să poată fi predat Marinei Române la 1 decembrie 1931.

Odată încheiate probele preliminare, la 9 noiembrie comisia de supraveghere a declarat nava gata de probe de recepție, astfel încât comisia de specialitate a început receptia, mai întâi la Fiume și apoi la Pola. Săntierul nu a ezitat să ceară și rata a cincea. La 11 decembrie a sosit la Pola și directorul Marinei. Concluzia a fost total defavorabilă constructorului. Ministerul a comunicat și notificat rezilierea contractului pentru nepredare la timp. Săntierul a respins decizia părții române din start, considerând-o arbitrară și ilegală. Ministerul s-a văzut nevoit să deschidă acțiune publică pentru a obține sentința executorie în vederea recuperării sumelor plătite -135.000.000 lei.

La 7 noiembrie 1932, săntierul a trimis Inspectoratului Marinei copia expertizei făcută de expertii numiți de Tribunalul Fiume. În spăta, expertii, în persoana generalului de geniu naval Bernardis și amiralului de divizie Spano, au concluzionat că, în urma probelor pe care le-au executat cu

9 mai 1936,
Fiume, ridicarea pavilionului românesc

submarinul la Fiume, "acesta întrunește toate calitățile ce se pot cere unui submarin modern de același deplasament." Prin sentința nr. 1725 din 27 mai 1933 a Tribunalului Ilfov-Secția Comercială, Ministerul Apărării Naționale a obținut câștig de cauză. Sentința a fost dată în lipsă, săntierul neprezentându-se la proces.

În ziua de 4 noiembrie 1933, ministrul Apărării Naționale a avut o întâlnire cu Ugo Sola, ministrul Italiei la București. La discuții au fost prezenti contraamiralul Ioan Bălănescu, comandantul Marinei Militare și comandorul adjutanț Gheorghe Koslinski. Ministrul italian a arătat că "Nu este ușor de înțeles cum o țară care are nevoie de submarine comandă un submarin într-o țară amică, îl plătește aproape în întregime (90%), așteaptă până ce este complet gata, intră în probe de recepție și reziliază apoi contractul pentru nepredare la timp, cerând înlocuirea submarinului cu un contratorpilor ca și cum ar fi fost tot una în materie de armament naval."

Cum nici o construcție navală italiană nu fusese refuzată până atunci pentru *insuficiente tehnice*, iar sentința, dată în lipsă, nu putea deveni executorie fără a fi recunoscută de instanțe italiene, ministrul italian a opinat că guvernul român ar putea ieși de pe terenul juridic, acordând Casei un nou termen de livrare.

După trei ani de stagnare, în anul 1935 tratativele au fost reluate. Comisia română coordonată de comandorul Victor Schmidt a receptionat submarinul, astfel încât la 9 mai 1936 nava a fost luată în primire de echipajul comandat de căpitanul Victor Voinescu, cu prilejul ceremoniei de arborare a pavilionului românesc la bord.

La 27 iunie 1936 submarinul a intrat în portul Constanța unde, cu prilejul Zilei Marinei, a fost botezat "DELFINUL" de către Carol al II-lea, fiind încadrat oficial în compunerea Diviziei de Mare. Marina Română avea, în sfârșit, în dotare arma submarină.

(Foto Muzeul Marinei Române)

RESPIRAȚIA SPIRITALĂ A MĂRII

Un nou simbol creștin dobrogean

TROIȚA MARINARILOR

Locotenent-comandor Marian MOȘNEAGU

La 14 august 2002, expoziția în aer liber a Muzeului Marinei Române s-a îmbogățit cu o lucrare de excepție – ansamblul monumental TROIȚA MARINARILOR, înălțat în memoria eroilor săi și neștiuti ai apelor. Troița a fost concepută și realizată de părintele Vasile Trif din Baia Mare, membru al Asociației Artiștilor Plastici Amatori din România. Ansamblul este o inspirație și originală asociere de basoreliefuri realizate în lemnul unui gorun secular din pădurile Tării Chioarului de pe Someș.

Pe crucea propriu-zisă sunt reprezentați Dumnezeu Tatăl Creatorul, Sf.Fecioară Maria, Născătoarea de Dumnezeu, patroana marinarii, Sf.Ioan Botezătorul și Sf.Andrei, ocrotitorul Dobrogei în mijlocul lor aflându-se răstignit Iisus Hristos Mântuitorul. Brațele crucii sunt înconjurate de un cerc înnobilat de funia – simbol al unității întru credință și al eternității. Frontalul pe care este sculptată scena Adormirii Maicii Domnului este decorat cu simboluri marinărești reprezentative pentru evoluția Marinei Române: timona, simbolul călătoriei pe ape, ancora, simbolul speranței, precum și medalioanele unor nave istorice: „Marița” – prima navă comercială românească, „România” – prima navă militară a Principatelor Unite și bricul „Mircea”, leagănul tradițiilor noastre marinărești. Postamentul troiței este ambientat cu blocuri de granit imaginând țărmul pontic al tuturor despărțirilor și regăsirilor marinariilor noștri.

Intrată în circuitul turistic la centenarul Zilei Marinei Române – 15 august 2002, Troița Marinariilor a fost sfântită și binecuvântată de un sobor de preoți în frunte cu Înalt Prea Sfântia Sa Teodosie, arhiepiscopul Tomisului și a toată Dobrogea.

În cadrul Lunii Spiritualității Marinărești care a premers sărbătoarea centenarului Zilei Marinei la Constanța, pe data de 8 august 2002 Muzeul Marinei Române a organizat, împreună cu Liga Navală Română, filiala Constanța, întâlnirea veteranilor marinari. Au participat ofițeri de marină în rezervă și în retragere precum și veterani ai ultimei conflagrații mondiale. (M.M.)

În zilele de 3 și 4 septembrie, Muzeul Marinei Române a găzduit seminarul național „MAREA NEAGRĂ – O MARE COMUNĂ, O ISTORIE COMUNĂ, UN VIITOR COMUN”, organizat în colaborare cu Institutul pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară București, cu sprijinul Fundației Hanns Seidel. Desfășurate pe trei secțiuni: „Dunărea și Marea în istoria poporului român până în anul 1918”, „Dunărea și Marea în istoria contemporană a României” și „Însemnătatea cooperării regionale în arealul dunăreano-pontic în condițiile extinderii robuste a Alianței Nord-Atlantice” lucrările seminarului au constat în prezentarea de studii și comunicări științifice de către 65 de istorici, arhivisti, cadre didactice universitare, analiști politici și militari din București, Constanța, Brăila și Pitești. (F.B.)

Festivalul Muzicilor Militare Brăila 2002

Din doi în doi ani, Brăila găzduiește Festivalul Muzicilor Militare. Anul acesta, în mijloc de septembrie, s-a desfășurat cea de-a cincea ediție. De remarcat a fost ampolarea, dată de numărul mare de formații precum și prestația deosebită a fanfarelor, majoritatea acestora fiind însotite de tinere majorete care au colorat ambianța prin dansurile cu care au însoțit muzica.

Publicul brăilean, destul de numeros, a putut admira timp de trei zile, alături de fanfara reprezentativă a Armatei Române, fanfarele tuturor categoriilor de forțe, muzicile militare reunite ale Corpului 4 Armată, Brăila, Focșani, Galați și invitați de peste

hotare, respectiv: muzica simfonică a forțelor armate turce, împreună cu fanfara garnizoanei Budapesta a forțelor armate din Ungaria. Ediția din acest an a festivalului a fost caracterizată de nivelul ridicat al spectacolelor prezentate independent de către fiecare fanfară, precum și de spectacolele realizate de fanfarele reunite. Căldurosul public brăilean, foarte numeros și parcă de acum cunoscător al specificului muzicii de fanfară a întregit sărbătoarea creată de festival. Fanfara Forțelor Navale, sub bagheta căpitanului Cornel Ignat, s-a individualizat prin virtuozitatea artistică și, mai ales, prin originalitatea spectacolului prezentat. (P.I.)

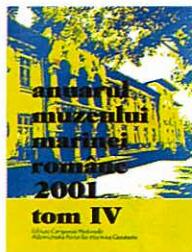

Sala de concerte a Cercului Militar Constanța a găzduit în ziua de 9 septembrie 2002, spectacolul dedicat aniversării unui sfert de veac de la înființarea formației artistice „Tinerețe fără bătrânețe“. O formație artistică compusă din veterani ai scenei, care adună laolaltă multe sute de ani, a împlinit (documentar!) 25 de ani de viață. Spațiul nu ne permite să-i amintim aici pe toți inițiatorii, organizatorii, coordonatorii și zecile de artiști care au urcat pe scenă în ultimul sfert de secol și nici sutele de spectacole, numai din ultimii 13 ani, care au adus un strop de lumină și de încântare pentru multe mii de spectatori de vîrstă a treia și nu numai. Un sfert de secol în care inimile unor împătimiți ai scenei au băut la unison, aducând, an de an, bucurie artistică deplină miiilor de spectatori. (Geo Vlad)

Muzeul Marinei Române a găzduit în perioada 7-30 septembrie expoziția de goblenuri a colonelului Nicu Grigoraș, intitulată „Sfânta Maria – Protectoarea marinariilor“ (icoane). (M.M.)

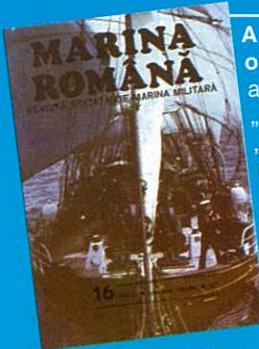

SEMNAL

ANUARUL MUZEULUI MARINEI ROMÂNE 2001, tom IV, Editura Companiei Naționale Administrația Porturilor Maritime Constanța, 2002. Ne face plăcere să semnalăm acest ultim volum al Anuarului, lansat în preajma aniversării Centenarului Zilei Marinei Române. Așa cum specialiștii, și nu numai, s-au obișnuit deja volumul cuprinde, pe lângă editorialul semnat de I.P.S. Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului, trei secțiuni. **Cercetarea științifică** grupează lucrările de cercetare ale personalului muzeului: locotenent-comandor drd. Marian Moșneagu, directorul instituției, drd. Carmen Atanasiu, Mariana Cojoc, Andreea Atanasiu și Georgeta Borandă, muzeografi. Secțiunea **Comunicărilor științifice** cuprinde lucrările sesiunii „Spațiul dunărean și al Mării Negre, de la istorie la perspectiva integrării europene” din anul 2001. În sfârșit o bogată și diversificată rubrică **Miscellanea** întregește valoarea lucrării, un util și necesar instrument de lucru. Remarcăm reușita colectivului Muzeului Marinei Române, datorată și excelentei relații cu Administrația Porturilor Maritime Constanța care a sponsorizat integral editarea și tipărirea volumului. (B.D.)

MARINA ROMÂNĂ ÎN TIMP

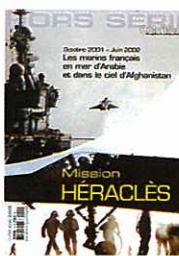
Acum 10 ani (nr.16, septembrie-octombrie 1992). Un număr orientat aproape în întregime către subiecte „civile”: „ICEPRONAV Galați”, „COREMAR oferă o „remorcă” a bunelor intenții” și alte materiale grupate în rubrica „Din viața porturilor românești” (Aceasta într-o vreme în care revista noastră, prin tematica declarată, atunci ca și acum, se adresa tuturor marinariilor și iubitorilor mării deși atunci, ca și acum, era editată de Statul Major al Forțelor Navale). Din păcate, semnalele venite din partea companiilor de navigație civile sau al altor organisme maritime și portuare nu a fost pe măsură). Sub titlu „Un nou însemn în nobilul blazon al Constanței” remarcam inițiativa pictorului Traian Marinescu, finalizată de altfel, de realizare a unei plăci comemorative la împlinirea a 70 de ani de la zborul primului hidroavion românesc, GETTA. (În luna august a acestui an pictorul Traian Marinescu, unul dintre cei mai valoroși autori de peisaj marin, a părăsit această lume). Scriam despre „Fostul yacht regal și economia de piață” (subiect reluat și cu altă ocazie) dar și despre expoziția Genoa 500. La rubrica „File inedite de istorie” relatam despre „Calvarul prizonierilor români în răsărit” sau aflam de „Soarta marinariilor italieni din Marea Neagră în 1943”.

Acum 5 ani (nr.49, octombrie-noiembrie 1997). Semnalăm exercițiile desfășurate sub egida Parteneriatului pentru Pace, „Rescue Eagle 97” și Briza Mării 97, trăgeam „Concluzii la Dunărea 97”, vorbeam despre un unicat în Armata Română – Batalionul de infanterie marină și publicam un semnal de alarmă despre „N.S. Mircea – un simbol național care ruginește” (ulterior astfel de semnale se vor transforma într-o adevărată campanie de presă). Nu lipsesc aniversările, semnificative: 125 de ani de învățământ superior de marină, Centenarul Scolii de Maiștri sau 100 de ani de hidrografie românească. La rubrica „Oaspeți ai Marinei Militare” ne rețineau atenția „Capitan Miranda”, prima navă militară din Uruguay care a vizitat România. (B.D.)

JANE'S NAVY INTERNATIONAL (septembrie 2002) Din sumar: Programul britanic al submarinelor nucleare de atac Astute este afectat de întârzierile din proiectare • Grecia a semnat un protocol de cooperare cu Georgia pentru creșterea capacitaților Marinei Militare ale acestei țări • Oficial: dezastrul de pe Kursk a fost provocat de explozia combustibilului unei torpile de la bord • Marina regală olandeză are o nouă fregată antiaeriană și de comandament (dosar) • Intrând în „apele albastre”. Garda de Coastă a Statelor Unite se modernizează prin cel mai complex program din istoria sa (dosar). (B.D.)

HORS SERIE Cols Bleus (septembrie 2002) „Desi 2001 – Au 2000 Les marins français en mer d'Arabie et dans le ciel d'Afghanistan” Mission HERACLES la portavionul Charles de Gaulle la submarinele nucleare de atac, de la navele de sprijin la aviația navală) văzută prin obiectivul aparatului de fotografat. Imagini grupate pe capitole: Criza, Teatrul de operații, Riposta, Misiunea (Armadă fără precedent în Marea Arabie), Sprijinul logistic, Scene cotidiene. Fotografii extraordinaire, aproape un album în 122 de pagini. Încă o dată, dincolo de misunea în sine, la fel de importantă rămâne și mediatisarea ei prin astfel de mijloace, cum este acest număr special al revistei marinei franceze. (B.D.)

REVISTA GENERAL DE MARINA (iulie 2002) Din sumar: Inamicul global • Strâmtarea Gibraltar în atenția Spaniei (articole despre Strâmtarea, sub toate aspectele, militar, politic, geopolitic, strategic sau istoric, apar aproape în fiecare număr al revistei ceea ce denotă interesul legitim spaniol pentru posesia Gibraltarlui) • Convenția de cooperare în domeniul apărării între Regatul Spaniei și Statele Unite ale Americii • Portavioanele europene ale secolului XXI • Securitatea în submarinele cu propulsie nucleară • Jocurile de război navale în scenariul războiului rece • Originile pirateriei berbere. (B.D.)

TOMIS, Revistă de cultură, septembrie 2002, nr.9 (385), anul VII (XXXVII), 40.000 lei. După aproape 20 de ani în care revista nu și-a schimbat deloc înfățișarea (să amintim doar formatul de ziar, calitatea hârtiei și tehnoredactarea nu tocmai fericită, care o transformă într-un adevărat „desert de plumb”, complet neattractiv pentru public) revista de cultură dobrogeană a reușit să-și surprindă cititorii fidel. Un nou format, 120 de pagini, coperti color, practic o nouă revistă, o transformare impusă și de schimbările (care țin de formă, conținut, grafică, mod de abordare) și înnoirile care au avut loc în presa culturală autohtonă. O nouă revistă lansată în mod fericit și în cadrul Salonului Național de Carte „Ovidius” de la Constanța dar și în timpul festivalului „Zile și nopți de literatură” de la Neptun. Semnalăm iubitorilor de mare și marinăriecheta realizată de Sorin Roșca, „Agrementul nautic, doar o Fata Morgana?”. Îi lăsăm pe cei interesați de cultura dobrogeană să îi descopere conținutul și felicităm redacția pentru curajul schimbării. (B.D.)

in@năzdrăvini

NAVIGATOR VIRTUAL

Maior Costel SUSANU

Un sondaj ad-hoc inițiat de niște cărcotași pe hohurile Parlamentului a evidențiat unele scăpări jenante în cultura politico-militară a intervievaților care chiar și

The screenshot shows the homepage of the North Atlantic Treaty Organisation (NATO). It features the NATO logo and the text "North Atlantic Treaty Organisation". Below this, there's a section titled "Strengthening regional approaches to peace operations" with a sub-section "What's new?". Another section discusses "Threat assessment and the future of global defence industry". There are also links to "Photo of the week" (NATO Science Partnership Prize) and "Links" including "Xperience NATO" and "October in Pictures".

acum, pe ultima tură a cursei pentru aderare, stau și cugetă îndelung în fața unor întrebări dezarmante: „Ce este NATO?” sau „Câte state sunt membre ale Alianței?”. Pentru ca cititorii noștri să nu fie surprinși în astfel de situații, Navigatorul Virtual a accesat site-ul www.nato.int a cărui structură v-o prezentăm, nu înainte de a răspunde, pentru orice eventualitate, la cele două întrebări.

The screenshot shows the "Mission of Romania" page under the "INTERNATIONAL PRESS ON ROMANIA" section. It includes a "WHAT'S NEW?" section with a link to "The Invincibility of our site", an "EXECUTIVE SUMMARY" about the "AMERICAN NATIONAL PLAN FOR NATO MEMBERSHIP", and a "STATEMENT" by "PRIME MINISTER AT HOTEL INSTITUTE IN ORLANDO". There are also sections for "MILITARY COOPERATION" and "INFO info".

Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington pe 4 aprilie 1949, a creat o alianță între zece națiuni independente europene și două nord-americane, angajate în apărarea reciprocă. Între 1952 și 1982 alte patru națiuni europene s-au alăturat Alianței, mărind la 16 numărul țărilor membre.

Admiterea Cehiei, Ungariei și Poloniei, în 1999, a ridicat la 19 numărul membrilor.

Țările membre NATO sunt: Belgia, Canada, Cehia, Danemarca, Franța, Germania, Grecia, Islanda, Italia, Luxemburg, Norvegia, Olanda, Polonia, Portugalia, Regatul Unit al Marii Britanii, Spania, SUA, Turcia și Ungaria.

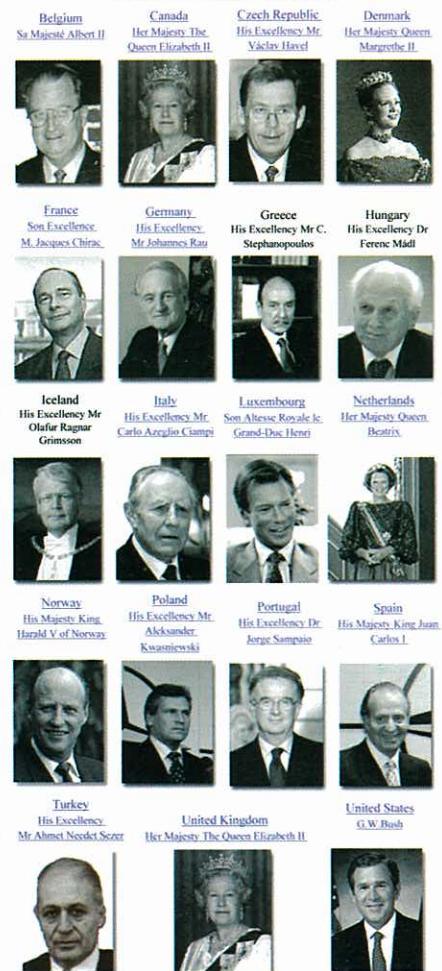
Site-ul oficial al NATO descrie, în mod detaliat, organizația: țări membre, țări partenere (unde este prezentă și misiunea României), organizare - structura civilă, structura militară, agenții - legături utile și chiar locuri de muncă disponibile la Cartierul General. Domeniul publicației conține comunicatele de presă - cele mai recente și o arhivă - discursurile oficialilor Alianței precum și prezentarea on-line a revistelor NATO Handbook și NATO Review. Capitolul Who is Who ne face cunoștință cu

șefii de stat, miniștrii de externe și ai apărării din țările membre. Capitole separate sunt dedicate Parteneriatului pentru Pace precum și parteneriatelor speciale Rusia-NATO și Ucraina-NATO. O bogată secțiune multimedia care conține fotografii, materiale audio-video și o bibliotecă on-line poate satisface aproape orice dorință de documentare în domeniul.

Desigur că ne-au atras legăturile către componenta navală din Europa -

The screenshot shows the "NATO Organization" page featuring the NATO logo and the text "Who is who at NATO?". It displays a grid of portraits of the heads of state of the 19 member countries, each with their name and title below them.

NATO Heads of State

NAVSOUTH, cu cele două forțe permanente - STANAVFORMED și MCMFORNSOUTH. Aceste structuri sunt prezentate destul de lapidare - misiuni, operațiuni trecute, curente, imagini - informații foarte puține, majoritatea cu caracter general iar concepția structurală și grafică este complet neatractivă, incomparabilă, de exemplu, cu web-site-urile US Navy, pe care vi le-am prezentat în numărul trecut al revistei.

Global Security.org [Please Help Us Help You - Click Here](#)

[Home](#) >> [Military](#) >> [Agencies](#) >> [Navv](#) >> [AFSOUTH](#)

Allied Naval Forces Southern Europe [NAVSOUTH]

Units

- STANAVFORMED
- MCMFORMED
- Combined Task Force CTF 401
- Combined Task Force CTF 433
- Combined Task Force CTF 39
- Combined Task Force CTF 442
- Combined Task Force CTF 402

[Homeport](#)

